

Mika **Inledning**

Mika är den sjätte av de tolv mindre profeterna. Hans namn betyder "vem är som Jah", där Jah är kortformen av Jahveh. Han gör troligtvis en koppling till sitt namn i Mika 7:18 och frågan "vem är en Gud som du". På svenska och engelska är ordlekar ofta förknippat med skämt och humor. I hebreiskan återfinns det i alla typer av litteratur. I Mika 1:10-15 återfinns namn på städer och där spelar ordens betydelse stor roll, vilket skapar extra kraft åt uttrycket.

Struktur:

Boken har sju sektioner som bildar en kiasm.

A Kommande nederlag (Mika 1:1-16)

B Folket korrumberat (Mika 2:1-13)

C Ledarskapet korrumberat (Mika 3:1-12)

D Framtida upprättelse (Mika 4:1-5:14)

C Ledarskapet korrumberat (Mika 6:1-16)

B Folket korrumberat (Mika 7:1-7)

A Nederlag vänds till seger (Mika 7:8-20)

Skrivet: Omkring **735-700 f.Kr.**

Berör tidsperioden: Omkring **735-700 f.Kr.**

Författare: Mika (hebr. Michah)

Relaterade böcker:

Amos

Hosea

Jesaja

Kommande nederlag

Introduktion

¹ Herrens (*Jahvehs*) ord som kom till Mika (*hebr. Michah*), från Moreshet [*som förmedlade dessa profetiska ord*] i de dagarna [758-698 f.Kr.] då Jotam, Achaz och Hiskia (*hebr. Jechizqijah*) var kungar i Juda [*det södra riket*]. Detta är vad han såg angående Samarien och Jerusalem.

[Mika kom från staden Moreshet Gat i sydvästra Juda, se även vers 14. Det är inte helt belagt vilken stad det är, men Jerome (347-419 e.Kr.) skriver att den ligger en dryg kilometer öster om Beit Guvrin vilket gör Tell Goded till en bra kandidat. Mika "såg" dessa profetior över Samarien och Jerusalem. Intressant är att från toppen av Tell Goded kan man se många av de städer som Mika nämner, som Betlehem, Jerusalem, Lachish, osv. De tre kungarna som nämns är:

- Jotam (gjorde det som var rätt inför Herren, se 2 Kung 15:33-34) regerade 758-743 f.Kr.
- Hans son Achaz (var en ond kung, se 2 Kung 16:2) regerade 743-727 f.Kr.
- Hiskia (gjorde det som var rätt inför Herren, se 2 Kung 18:3) regerade 726-697 f.Kr.]

² Hör (*lyssna*), alla ni folk!

Lyssna, du jord och alla som bor på den,
och låt Herren Herren (*Adonai Jahveh*) vara vittne mot er,

Herren (*Adonai*) från sitt heliga tempel.

³ För se, Herren (*Jahveh*) kommer fram, ut från sin plats

och ska komma ner och trampa på jordens
höga platser.

⁴ Och bergen ska smälta under honom
och dalarna ska bli kluvna
som vax inför elden,
som vatten som hålls ner i djupa hålor.

⁵ Allt detta är för Jakobs överträdelser
och Israels hus synder.

Vilken är Jakobs överträdelse?

Är det inte Samarien?

Och vilka är Juda höga platser?

Är det inte Jerusalem?

Städer som kommer förgöras

Samarien

⁶ Därför ska jag göra [staden] Samarien till en
stack på fältet

där man planterar vingårdar,
och jag ska rulla ner dess stenar till dalen
och jag ska avtäcka dess grundvalar.

⁷ Alla hennes skurna avgudabilder ska slås i bitar
och hela hennes skökolön ska brännas i eld
och alla hennes avgudar ska jag ödelägga,
för av skökolön har hon samlat dem
och skökolön ska de åter bli.

*[Samariens rikedom som förtjänats via avgu-
dadyrkan skulle nu föras bort till avgudatemplen i
Assyrien – en prostituerads lön går till en annan.]*

Jerusalem

⁸ För den skull ska jag gråta och tjuta,
jag ska gå avklädd och naken,

jag ska tjuta som schakalerna
och sörja som strutsarna.

⁹ För hennes skada är oläklad,
och den har nått ända till Juda,
den sträcker sig till mitt folks portar,
ja, ända till Jerusalem.

Elva städer

[Elva städer nämns nu i vers 10-15, de flesta i Mikas region. Detta stycke innehåller flera ordlekar, en stil som används även om allvarliga ämnen i hebreiskan. Bibelns författare är inte bara skrivare utan konstnärer. Detta skrivsätt ger en extra dimension i det som sägs och texten blir också vacker; se Ps 119:18. Städernas namn upprepas med ett ord som låter snarlikt stadens namn. I det hebreiska språket förstärker också upprepningarna det som sägs. De flesta av dessa städer är små och obetydliga (förutom Lachish) vilket visar att Gud inte förbiser den minsta orättvisa eller synd.]

¹⁰ I Gat – berätta (hebr. *nagad*) inte,
gråt inte så högljutt.

[Gat var Goliats hemstad och namnet är snarlikt ordet för att berätta. Man skulle kunna översätta "Berätta det inte i Berättar-staden". Mika ville inte att hednafolken skulle få njuta av att höra om Guds folks nederlag.]

I Beit-Leafrah ("Stoftstaden")

vältra dig i stoftet (hebr. *afar*).

¹¹ I nakenhet och skam förs ni bort [till fångenskap],

ni som bor i Safir ("Vackra-juvelstaden").
De som bor i Saanan ("Trygga-staden")
vågar inte gå ut.
Beit-Haesel ("Staden-nära")
ropar i klagan.

¹² För Marots [liknar hebr. marah – "bitter"]
invånare väntade ängsligt på det goda,
eftersom ondska hade kommit ner från Herren
(Jahveh) till Jerusalems port.

*[Invånarna i "Bitter-staden" väntade ängsligt
på det goda, men bara bitterhet (ondska) väntar
dem.]*

¹³ Spänn för vagnen på travarna (snabba
hästar – hebr. reches) ni Lachishs invånare
["Hästekipage-staden"],
hon var begynnelsen till dottern Sions
[Jerusalems] synd,
eftersom Israels överträdelser blev funna hos
henne.

¹⁴ Därför ska du ge en avskedsgåva
till Moreshet Gat.

*[Moreshet Gat var troligtvis Mikas hemstad, se
vers 1; namnet betyder "i Gats ägo", en del tolkar
det inte som en stad utan istället som Davids
familj, de som kom att ärva Gat.]*

Achzivs hus ["Svekets hus"]
ska vara ett bedrägligt ting (hebr. achsav) för
Israels kungar.

¹⁵ Jag ska föra till er, ni invånare i Mareshah
[betyder "toppen på ett berg" – ointaglig],

honom som ska besätta (*inta* – hebr. *jarash*) dig.

Israels härlighet

ska komma även över Adullam [*stad i Judeens västra bergsbygd; betyder "folkets rättvisa"*].

Uppmaning

¹⁶ Gör [*raka*] dig [*feminin form, syftar på Jerusalems invånare*] skallig [*för att visa sorg*]

och rannsaka dig för dina sköna (*älskade, vackra* – hebr. *taanog*) söner,
utvidga din skallighet som en gam (*örn* – hebr. *nesh*er),

för de går i fångenskap från dig.

*[Ordet nesh*er översätts oftast till örn, men kan också syfta på en gam. Till skillnad från örnar är gamen skallig, vilket passar på bildspråket här. Om det syftar på en örn, så kan det anspela på den process då örnen ruggar sin fjäderdräkt och tar bort sina fjädrar, se Ps 103:5.]

2

Folket fördärvat

¹ Ve (*hebr. hój*) över dem som förordar orättfärdighet

och gör det onda på sina bäddar!

När morgonen har ljusnat verkställer de det,

eftersom det står i deras makt [*ordagrant: den makten* (*hebr. el*) *finns i deras händer*].

² De åtrår fält och belägrar dem,
och hus och tar bort dem,

så förtrycker de en mäktig man (*en man i sina bästa år* – hebr. *geber*) och hans hus,

ja, en man (*medmänniska* – hebr. *ish*) och hans arv.

³ Därför säger Herren (*Jahveh*):

Se, mot denna familj tänker jag ut en ondska
från vilken ni inte ska dra undan [*tvingande som ett ok över*] era nackar,
inte heller ska ni gå upprätt,
för det ska vara en ond tid.

⁴ På den dagen ska man ta upp ett ordspråk (*liknelse*) över dig

och klaga med en sorgsen klagosång och säga:
"Vi är fullständigt utblottade,
han ändrade mitt folks del,
hur tar han inte bort det från mig,
i småbitar delar han våra fält."

⁵ Därför ska du inte ha någon i Herrens (*Jahvehs*) församling

som kastar lott om gränsen (*lottar hur mätsnöret ska dras*).

⁶ "Predika (*profetera*) inte",
predikar (*profeterar*) de.

"De ska inte predika (*profetera*)

om sådana ting för att slippa skam (*för att inte få tillbaka förebråelser*)."

[*Det hebreiska ordet nataf kan översättas både med predika och profetera. Ordagrant är betydelsen att sippra eller droppa, men kan även*

användas om att uttrycka sig spontant. Det gör denna vers mångtydig och svåröversatt.]

⁷ Är jag föränderlig, du Jakobs hus?

Är Herrens (*Jahvehs*) Ande utan tålamod?

Är detta hans gärningar?

Gör inte mitt ord gott mot den som vandrar upprätt?

⁸ Men sedan en tid har mitt folk rest sig upp
som en fiende,

med klädnaden tar ni också manteln
från dem som går förbi i trygghet,

så att de ser ut som en man som kommer
tillbaka från ett krig.

⁹ Mitt folks kvinnor kastar ni ut
från deras sköna (*fina, vackra*) hus (*hem*),

från deras små barn
tar ni bort min härlighet för alltid.

¹⁰ Stå upp och gå bort (*försvinn härifrån*)

för detta är inte er viloplatz,

på grund av dess orenhet ska den fördärvas,
ja, med ett svårt fördärv.

¹¹ Även om en man vandrar i vinden och lögn
(*tomhet och lögn; lögnens ande*) och ljuger:

”Jag ska predika (*profetera*) för er om vin och
starka drycker”,

ska han likväl bli sitt folks predikant (*profet -*
hebr. nataf).

[Hebr. roach har betydelsen av både vind och ande. Betydelsen tillsammans med ”och lögn” kan bli att han ”vandrar i lögnens ande”, eller att han följer tomhet eller tidsandans vind.]

¹² Jag ska verkligen församla Jakob, allesammans.

Jag ska verkligen samla ihop kvarlevan av Israel.

Jag ska församla dem som får i en fålla,

som en flock mitt i deras betesmark.

De ska föra stort oväsen eftersom det är en stor skara människor.

¹³ Murbräckan (*ordagrant: genombrytaren – den som slår upp porten*) har gått upp framför dem,

de har brutit fram och gått vidare genom porten och gått ut där

och deras kung har gått framför dem

och Herren (*Jahveh*) är deras huvud (*härförare*).

3

Ledarna fördärvade

¹ Och jag sa:

”Lyssna, jag vädjar till er,

ni Jakobs ledare och ni som råder över Israels hus,

är det inte ni som ska känna till (*vara intimt förtrogna med*) rätten?

² Den som hatar gott och älskar ont,

den som rånar (*med våld rycker bort – hebr. gazal*) deras skinn från dem [*praktiserades av den assyriska armén*]

och deras kött från deras ben,

³ den som äter mitt folks kött

och flår av dem deras skinn

och bryter deras ben,

ja, hackar dem i bitar, som det som är i grytan

och som kött i en kittel.
4 Sedan ropar de till Herren (*Jahveh*)
men han ska inte svara dem.
Han ska på den tiden gömma sitt ansikte för
dem,
lika mycket som de har presterat ondska i sina
handlingar.”

5 Detta är vad Herren säger till de [*falska*]
profeter
som leder mitt folk vilse:

”När de har mat att tugga med sina tänder [*så
länge någon betalar dem tillräckligt bra*]
profeterar de fred (*basunerar de ut lycka,
framgång*),
men om någon inte ger dem vad de begär,
är de redo att förklara krig [*profeterar de Guds
dom*] över honom.

6 Därför ska det bli natt,
och ni ska inte längre se några syner.
Det ska bli mörker
och ni ska inte längre kunna spå. [*Dessa
falska profeter sysslade med förbjuden ockult
verksamhet, se 5 Mos 18:10.*]
Solen ska gå ner över dessa profeter
och dagsljuset ska vändas till mörker omkring
dem.

7 Siarna (*de som ser syner*) ska stå där med skam,
spåmännen ska bli förödmjukade.
Ja, de ska alla behöva täcka sina ansikten [*i
skam*],
för de får inga svar från Gud.”

- ⁸ Men jag [*Mika*] är uppfylld
av den kraft som Herrens Ande ger,
och helt överlåten till rättvisan.
Det gör att jag har styrka [*mod*] att berätta för
Jakob om hans överträdelse
och för Israel hans synd.
- ⁹ Hör detta, jag vädjar till er, ni ledare över
Jakobs hus
och ni som råder över Israels hus,
som avskyr det rätta
och förvrider all rättvisa,
- ¹⁰ som bygger upp Sion med blod
och Jerusalem med överträdelse.
- ¹¹ Deras ledare dömer för (*egen*) vinning,
och deras präster undervisar mot betalning,
och deras profeter siar mot ersättning.
Ändå lutar de sig mot Herren (*Jahveh*) och säger:
"Är inte Herren (*Jahveh*) i vår mitt?
Ingen ondska ska komma över oss!"
- ¹² Därför ska för din skull
Sion bli plöjt som ett fält,
och Jerusalem ska bli till ruinhögar
och tempelberget ska bli som en hög plats i en
skog.

4

Framtida upprättelse

- ¹ I de sista (*yttersta*) dagarna

ska det berg där Herrens tempel står

bli det högsta berget av alla (*det viktigaste av alla berg i världen*) [*allas ögon kommer vara riktade mot det*].

Det ska vara mer framträdande (*mer upphöjt och ärat*) än andra berg

och alla folk ska strömma dit.

² Många folk ska komma och säga:

”Kom, låt oss gå upp till Herrens (*Jahvehs*) berg,
upp till Jakobs Guds (*Elohims*) hus,

han ska lära oss sina vägar,

och vi ska vandra på hans stigar (*leva efter hans instruktioner*).”

För undervisning (*hebr. Torah*) ska gå ut från Sion,

Herrens (*Jahvehs*) ord från Jerusalem.

³ Han ska döma mellan många folk (*överbevisa om synd*)

och lösa strider mellan mäktiga hednafolk långt borta.

De ska smida sina svärd till plogbillar (*bladet på plogen som plöjer upp jorden*)

och sina spjut till vingårdsknivar (*trädgårdsredskap för att ansa grenar*) [*Jes 2:4; Joel 3:10*].

Folken ska inte längre lyfta svärd mot varandra
och aldrig mer rusta (*träna*) för krig.

⁴ Var och en ska sitta under sin vinstock
och sitt fikonsträd
och ingen ska skrämma dem,

för Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) har talat [*så har han sagt – därför kommer det att ske*].

⁵ Men låt alla folk vandra,
var och en i sin guds namn,
men vi ska vandra i Herren (*Jahveh*) vår Guds (*Elohims*) namn
för alltid och evigt.

⁶ På den dagen, förkunnar (*säger, proklamerar*) Herren (*Jahveh*),
ska jag samla henne som haltar
och jag ska samla henne som är förskjuten
och henne som jag har hemsökt,
⁷ och jag ska göra henne som haltade till en kvarleva,
och hon som var förskjuten till ett mäktigt folk,
och Herren (*Jahveh*) ska regera över dem på berget Sion
från nu och för evigt.

⁸ Och du herdetorn (*hebr. migdal eder; ett torn som herdarna använde när de vakade över hjorden i fållan*),
dottern Sions kulle,
till dig ska det komma,
ja, det tidigare herradömet ska komma,
Jerusalems döttrars kungarike.

⁹ Varför ropar du nu så högt?
Finns det ingen kung hos dig?
Har dina rådgivare förgåtts,
eftersom värkarna har gripit (*övermannat*)
dig som en födande kvinna?

10 Vändas och föd, dotter Sion,
som en kvinna i födsloarbete,
för nu ska du gå fram,
ut ur staden och du ska vistas på fältet
[oskyddat]
och ska komma ända till Babel,
där ska du bli räddad,
där ska Herren (*Jahveh*) återlösa dig
från dina fienders hand.

11 Och nu är många hednafolk församlade
mot dig som säger:
"Låt henne bli orenad
och låt våra ögon stirra på Sion."

12 Men de känner inte till
Herrens (*Jahvehs*) tankar,
inte heller förstår de
hans rådslut,
för han har samlat dem
som kärvar till tröskplatsen.

13 Ställ dig upp och tröska, dotter Sion,
för jag ska göra dina horn av järn
och jag ska göra dina hovar av brons,
och du ska slå många folk i bitar
och du ska helga deras förvärv till Herren
(*Jahveh*)
och deras rikedom till hela jordens Herre
(*Adonai*).

5

1 Rista (*församla* – hebr. *gadad*) nu dig,
du skarornas dotter [*Jerusalem*].

[Betydelsen är inte helt klar. Ordet gadad betyder oftast att rista sig och åkalla avgudar (1 Kung 18:28). Eftersom israeliterna var förbjudna att hänge sig åt sådana ockulta seder (5 Mos 14:1) kan uppmaningen vara ironi. Ordet kan också användas för att "församla härar", se Ps 94:21, och blir då en uppmaning att göra sig redo för strid.]

De har belägrat oss,

de har slagit Jerusalems domare med en stav över kinden.

² Men du Betlehem, Efratah,

du är så liten (oansenlig) bland Juda släkter (tusenden)

[grupper på tusen personer som Israel var indelat i].

från dig ska det *[trots det]* komma

en som ska härska i Israel.

Hans ursprung är före tiden,

från evighetens dagar.

[Det finns två Betlehem i Israel, ett i Sebulons land i norr, och ett i söder strax utanför Jerusalem i regionen Efrata. Det profetiska ordet är så fullkomligt att det 700 år innan det inträffar förutsäger att Jesus ska födas i den södra byn Betlehem som var så obetydlig att den inte fanns med i Josuas uppräknings av städer, se Jos 15:33-60.]

³ Sedan ska Herren överge dem *[överlämna Israels folk åt deras fiender]*

tills det är dags för kvinnan att föda,
då ska resten av hans landsmän återvända
och bli förenade med Israels folk.
⁴ Han [*Messias*] ska träda fram och vara en herde
för (*leda, föda*) sin hjord
i Herrens (*Jahvehs*) kraft,
med Herren (*Jahveh*) sin Guds (*Elohims*) auk-
toritet (*höga namn*).
De [*Israels folk som återvänder*] ska vara bo-
fasta,
för då ska han vara stor ända till jordens ändar
(*över hela världen*).
⁵ Och detta ska vara frid (*shalom*):

När Ashur kommer in i vårt land
och när han trampar in i våra palats,
då ska vi resa upp mot honom sju herdar
och åtta furstar bland människor.
⁶ Och de ska ödelägga Ashurs land med svärd
och Nimrods land med draget svärd,
och han ska befria oss från Ashur
när han kommer in i vårt land
och när han trampar innanför våra gränser.

⁷ Och kvarlevan av Jakob
ska vara i folkens mitt,
som dagg från Herren (*Jahveh*),
som regnskurar över gräset,
som inte förväntats av någon man
eller efterlängts av människors söner.
⁸ Och Jakobs kvarleva ska vara i mitten bland
hednafolken
med mycket folk,
som ett lejon bland skogens vilddjur,

som ett ungt lejon bland fårfloekarna,
som om han går igenom (*passerar*) trampar ner
och river i bitar,

och där är ingen som kan rädda.

⁹ Låt din hand vara upplyft över dina mot-
ståndare

och låt alla dina fiender bli avhuggna.

¹⁰ Och det ska ske på den dagen,

förkunnar (*säger, proklamerar*) Herren
(*Jahveh*),

att jag ska utplåna (*hugga av*) dina hästar från
din mitt

och ska fördärva dina vagnar,

¹¹ och jag ska utplåna (*hugga av*) städerna från
ditt land

och ska kasta ner alla dina starka fästen,

¹² jag ska utplåna (*hugga av*) häxkraft ut ur din
hand

och du ska inte ha några spåmän,

¹³ och jag ska utplåna (*hugga av*) dina skurna
avgudar

och dina pelare ut ur din mitt,

och du ska inte längre tillbe

dina händers verk.

¹⁴ Och jag ska plocka bort dina aseror [*pålar för
avgudadyrkan*], ut ur din mitt,

och jag ska fördärva dina fiender.

¹⁵ Och i vrede och raseri ska jag verkställa
hämnd över hednafolken (*nationerna*),

eftersom de inte lyssnade.

6

Ledarna fördärvade

¹ Snälla, lyssna nu på vad Herren (*Jahveh*) säger:

Stå upp, klaga (*åberopa, lägg fram din sak*) inför bergen

och låt kullarna höra din röst,

² Hör, ni berg, Herrens (*Jahvehs*) rättegång (*resonemang, sak*),

och ni eviga klippor, jordens grundvalar,
för Herren (*Jahveh*) håller rättegång med sitt folk

och han ska gå till rätta med (*korrigera, med mål att träna och hjälpa*) Israel.

³ Mitt folk, vad har jag gjort mot er?

Och vari har jag tröttat ut er? Vittna mot mig!

⁴ För jag förde dig upp och ut ur Egyptens land
och återlöste dig, ut ur slavhuset (*slaveriet*)
och jag sände Mose,

Aron och Mirjam framför dig.

⁵ Mitt folk, kom nu ihåg

vad Moabs kung Balak tänkte ut och

Bileam, Beors son svarade honom,
från Shittim till Gilgal

för att du ska förstå (*ha intim kunskap om*)
Herrens (*Jahvehs*) rättfärdiga gärningar.

⁶ Med vad (*hur*) ska jag komma inför Herren (*Jahveh*)

och böja mig inför Gud i höjden?

[Nu följer tre exempel:]

Ska jag träda fram inför honom med brännoffer,
med årsgamla kalvar?

⁷ Glädj sig Herren (*Jahveh*) åt baggar i tusental,
åt tiotusen strömmar av olja [*som användes
vid matoffret då man hällde olivolja över mjölet,
se 3 Mos 2:1*]?
Ska jag ge honom mitt förstfödda barn som ett
offer för min överträdelse,

min livsfrukt för mitt livs synd?

*[Nej, varken kalvar, baggar eller något så
avskryvärt som att offra sitt barn skulle Gud
kräva. I nästa vers följer Herrens vilja och
påminnelse.]*

⁸ Han har berättat för dig (*förklarat; gjort känt*)
[*speciellt sådant som varit oklart och dolt, se Heb
9:23; 10:1*], du människa,

vad som är gott (*behagligt, vackert, bättre,
bäst; etiskt rätt*).

Och vad begär Herren (*Jahveh*) av dig [*efter-
frågar och söker hos dig*], annat än att [*du ska/
vill*]

göra [*det som är*] rätt (*fastställt, värdigt;
förespråka rättvisa*),

älska (*önska; sträva efter*) nåd (*omsorgsfull och
trofast kärlek; barmhärtighet – hebr. chesed*)
och ödmjukt vandra [*leva ditt liv*] med din Gud
(*Elohim*)?

[Här får profeten Mika svaret på de frågor han just ställt, se vers 6 och 7. Gud ser inte bara till yttre offer, utan till något som är långt viktigare, nämligen hjärtats inställning och ett liv som reflekterar hans kärlek. Det första är att göra det som är rätt och förespråka rättvisa domar, se Jak 1:27. Det andra är att älska Guds nåd. De hebreiska orden som används är ahava chesed. Ordet chesed används oftast om Guds omsorgsfulla och trofasta kärlek mot människan, se 2 Mos 34:7; Klag 3:22. Här handlar det om att se med Guds nåd på andra människor. Det tredje är att vara ödmjuk i sin vandring (hebr. tsana) inför Gud. Det hebreiska verbet används som ett adjektiv och förekommer bara här och i Ords 11:2 och handlar om att hålla en låg profil, dvs. att frivilligt inta en anspråkslös blygsamhet. Välsignelsen som följer då man handlar på denna insikt resulterar i att man vill leva sitt liv efter Guds vilja, söka hans närvaro och umgås med honom. Jesus utgår från detta sammanhang i Mika när han talar till fariséerna och de skriftlärda. Han ställer tre små "lätta" kryddor mot dessa tre långt "tyngre" delar av Moseböckernas undervisning och använder orden: rättvisa, barmhärtighet och trohet (tro), se Matt 23:23. Lukas sammanfattar med två ord: rättvisan och kärleken till Gud, se Luk 11:42.]

⁹ Herrens (Jahvehs) röst ropar till (kallar på) staden [Jerusalem]

och det är vishet att se [visa respekt för] ditt namn,

lyssna på *(uppmärksamma)* staven
(*härskarstaven*) och den som har utsett den.

¹⁰ Är fortfarande ondskans skatter i den ondes
hus

och det falska efa-måttet som är en styggelse?
[En efa var ett volymmått på 22-36 liter.]

¹¹ Ska jag bli ren med en ond *(manipulerad)* våg
och med en väska med falska vikter?

¹² Den rike mannen är därigenom full av våld,
och invånarna där har talat lögn
och deras tunga är förrädisk i deras mun.

¹³ Därför slår jag dig också med djupa sår,
jag gör dig öde på grund av din synd.

¹⁴ Du ska äta men inte bli mätt,
och din sjukdom ska vara i dina inälvor
*[alternativ översättning: "din mage ska vara
tom"]*,
och du ska bli gravid men inte föda fram *(det blir
missfall)*,

och vemhelst som du skickar fram ska jag
överlämna till svärdet.

¹⁵ Du ska så men du ska inte skörda,
du ska trampa oliverna men inte smörja dig
med olja,

och vindruvorna men du ska inte dricka vin.

¹⁶ *[Den onda kungen]* Omris förordningar *(ord-
grant "saker inristat")* efterlevs

och alla sedvänjor i *[han sons]* Ahabs hus
och ni vandrar efter deras råd,
så att jag måste göra dig till något som väcker
förundran

och dina invånare till ett väsande,
och ni ska bära mitt folks förebråelser.

[Omri och hans son Ahab (gift med Isebel) regerade i det norra riket i början på 800-talet f.Kr. Omri och Ahab gjorde mer ont än alla kungar före dem, se 1 Kung 16:25-26, 30-33; 2 Kung 8:18. Uttrycket "Omris förordningar" fungerar som en titel för rikets avfall och avgudadyrkan. Omris dynasti rådde ända fram till någon generation före Mika då Sakarja dog, se 2 Kung 15:8.]

7

Folket fördärvat

¹ Ve mig (uttryck för intensiv förtvivlan och vemod)!

För det är som när sommarens skörd har plockats,

och den sista vinskoriden är över.

Det finns inga druvklasar att äta,

inga färska fikon (tidiga, förstlingsfrukter) som jag längtar så mycket efter.

² De trofasta är borta ur landet,

det finns inga goda (redliga, ärliga) människor kvar.

Alla ligger på lur efter blod (är redo att mörda),

de jagar sin egen bror med nät.

³ Händerna [på dem som borde veta bättre] är skickliga (ivriga, fullt engagerade i) att göra det onda:

Härskare (ledare i landet) och domare frågar efter mutor [och styr och dömer beroende på vem som betalar mest],

den mäktige behöver bara tala vad han önskar (yttra sina onda begär),

så konspirerar de tillsammans och förvrider sanningen.

[Det hebreiska ordet för konspirerar har också betydelsen att tvinna en tråd. Här beskrivs nu hur härskaren, domaren och den mäktige, de inflytelserika i samhället, sammansvärjer sig som en tretvinnad tråd för att få igenom sin vilja på bekostnad av sanningen.]

⁴ Den bäste är *[smärtsam]* som en törnbuske *[som river den som kommer nära]*,

de mest rättfärdiga (*ärliga*) bland dem är som en törnhäck *[omöjlig att ta sig igenom]*.

Den dag som dina väktare väntar på – dagen för ditt straff – är på väg,

då ska de drabbas av förvirring (*vandra mållöst*).

⁵ Lita inte på en vän,

sätt inte ditt hopp till en rådgivare,

vakta tungan inför kvinnan som vilar i din famn.

⁶ För sonen föraktar (*förkastar*) sin far,

dottern reser sig upp mot sin mor

sonhustrun mot sin svärmor,

en mans fiender är hans egna familjemedlemmar.

⁷ Men jag, jag ska skåda (*hålla utkik*) efter Herren (*Jahveh*),

jag sätter mitt hopp till (*förtröstar; väntar på*) min frälsnings Gud (*Elohim*),

min Gud (*Elohim*) ska höra mig.

Kommande upprättelse

⁸ Gläd dig inte över mig,
du min fiende.

När jag har fallit,
har jag rest mig upp igen.

[Ordagrant "när jag har fallit, har jag rest mig" – verbformen förstärker att återupprättelsen sker snabbt.]

När jag sitter i mörker,
är Herren (*Jahveh*) mitt ljus.

⁹ Jag ska bära Herrens (*Jahvehs*) harm
eftersom jag har syndat mot honom,
till dess han tar sig an min sak
och verkställer min dom.

Han ska föra mig fram i ljuset
och jag ska se hans rättfärdighet.

¹⁰ Sedan ska min fiende se det
och skam ska täcka henne.
Vem sa till mig.

"Var är Herren din Gud (*Jahveh Elohim*)?"

Mina ögon ska skåda på henne,
nu ska hon bli nedtrampad som smutsen på
gatan.

¹¹ En dag till att bygga upp dina murar,
den dagen är förordnad att vara långt borta.

¹² Det ska komma en dag när de ska komma till
dig

från Ashur, också till Egyptens städer
och från Egypten ända till floden
och från hav till hav och från berg till berg.

¹³ Landet ska bli ödelagt för dem som bor där
på grund av frukten av deras gärningar.

- 14 Vakta ditt folk, med din stav
ditt arvs flock,
som bor för sig själv,
som en skogsdunge mitt på ett fruktbart fält,
låt dem beta i Bashan och Gilead
som i forna tider.
- 15 Som i de dagar då du kom ut ur Egyptens land,
ska jag visa honom förunderliga ting.
- 16 Hednafolken ska se *[dessa mirakler Gud gör, se vers 15]* och komma på skam
för (i, med) all sin mäktighet (stolthet) *[som bleknar i jämförelse med Guds makt]*,
de ska lägga sina händer på sina munnar,
deras öron ska bli döva.
- 17 De ska slicka stoftet som en orm,
som krälände ting på marken
ska de komma darrande från sina stängda platser,
de ska komma med fruktan inför Herren
(Jahveh) vår Gud (Elohim)
och ska bli rädda för din skull.

[Vers 16 och 17 ramas in av den snarlika frasen "de ska se" (hebr. jireo) och "de ska bli rädda" (hebr. vejireo).]

Guds trofasta kärlek

[Mika avslutar nu sin bok genom att påminna om Guds godhet, se 2 Mos 34:6-7. Den retoriska frågan "Vem är som Gud?" (2 Mos 15:11; Ps 35:10; 71:19; 77:14; 113:5) kan anspela på

profeten Mikas namn som betyder: "Vem är som Herren?"]

¹⁸ Vem är en Gud (*El*) som du [*nej, det finns ingen*],
som förlåter (*bär; tar bort*) synd [*Joh 1:29*]
och förbiser (*inte tillräknar*) överträdelse (*rebel-
liskhet*)

hos dem som är kvar bland hans folk (*arvedel,
egendom*)?

Han är inte vred för evigt,

för han gläder sig över [*att visa*] nåd
(*kärleksfull omsorg - hebr. chesed*). [*Ps 103:8-
10*]

¹⁹ Han ska på nytt förbarma sig (*visa nåd*) över
oss.

Han ska segra över (*trampa på*) våra
missgärningar,

ja, du ska kasta alla våra synder i havets djup.

²⁰ Du ska visa trofasthet (*fasthet, sanning,
trovärdighet, pålitlighet*) mot Jakob

och nåd (*omsorgsfull kärlek*) mot Abraham -
så som du med ed har lovat våra förfäder
i forna dagar.

*[I liturgin för synagogsgudstjänsten på
försoningsdagen (jom kippur; det bibliska
namnet är jom hakippurim - ordagrant
"försoningarnas dag") ingår vers 18-20, efter
att hela Jonas bok har lästs.]*

**Svenska Kärnbibeln - en expanderad
översättning
Swedish: Svenska Kärnbibeln - en expanderad
översättning (New Testament)**

copyright © 2017-2024 Svenska Kärnbibeln

Language: Swedish

Contributor: Svenska Kärnbibeln

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2025-07-10

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 10 Jul 2025 from source files dated 10 Jul 2025

c5cfac14-0500-50d4-bd1a-4691a8b8b3b6